

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 26195/2023
05.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Зорана Хаџића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Симић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Лазаревић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог судау Крагујевцу Гж 1525/20 од 18.01.2021. године, у седници одржаној 05.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог судау Крагујевцу Гж 1525/20 од 18.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог судау Крагујевцу Гж 1525/20 од 18.01.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 4357/19 од 11.03.2020. године ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужилји исплати 705.529,20 динара са законском затезном каматом од 11.03.2020. године као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилја да туженом надокнади трошкове парничног поступка од 48.270,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1525/20 од 18.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилја је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиљи као бившем супружнику новчане противвредности покретних ствари које представљају заједничку имовину странака, а које су након развода остале у државини туженог и пропале, као и због тога уложених новчаних средстава тужиље за куповине нових ствари. Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Поред наведеног, свака погрешна примена материјалног права не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за оставривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што није случај ове правне ствари. Из тог разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.09.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 705.529,20 динара.

С обзиром да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић